

ПРОТОКОЛ

№ 199

гр. Бургас, 20.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Галина Т. Канакиева
Светла М. Цолова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
и прокурора К. Ил. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Светла М. Цолова Въззивно частно наказателно дело № 20232000600228 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Осъденият жалбоподател С. С. П., редовно призован, се явява лично, конвоиран от служители на РД „Охрана“-Бургас.

Явява се и назначеният служебен защитник адв. В. С. от АК-Б.

За Апелативна прокуратура-Бургас, се явява прокурор С..

ПРОКУРОРЪТ: Да ес даде ход на делото.

АДВ. С.: Да се даде ход на делото.

ОСЪДЕНИЯТ: Да се гледа делото днес.

Съдът като изслуша становищата на страните намери, че няма пречка за разглеждане на делото и

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Съдията докладчик докладва делото.

Страните заявиха, че няма да правят отводи на състава на съда,

прокурора и секретаря.

Съдът докладва постъпило в канцеларията на Апелативен съд-Бургас вх. № 10296/14.11.2023 г. писмо от МП ГД „ИН“ - Затвора гр.Варна и второ такова писмо с вх. № 10347 от 15.11.2023 г.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм с писмата. Няма да соча доказателства.

АДВ. С.: Запознах се с писмата. Нямам искания по доказателствата.

ОСЪДЕТНИЯТ: Няма да соча доказателства.

Съдът по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства, както и постъпилите и докладвани в настоящото съдебно заседание писмени доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането на доказателствата.

ДАВА ход на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми Апелативни съдии, поддържам така депозирания частен протест, респективно намирам, че подадената частна жалба с допълненията към нея, е неоснователна и не следва да бъде уважена.

Окръжен съд-Бургас е анализирал обстойно и задълбочено приложените по делото доказателства, като е направил обоснован и законосъобразен извод, че молбата на лишения от свобода С. П. за определяне на едно общо наказание по коментираните присъди, е основателна и следва да бъде уважена. От приложената актуална справка за съдимост на осъдения се установява, че спрямо същия са налице условията за приложение разпоредбите на чл. 23 и чл. 25 от НК, като в тази част няма спор и напълно се солидаризирам с решението на съда.

Първоинстанционният съд е изпълнил задължението си при налагане на наказание за множество престъпления да обсъди задължително въпроса, дали съгласно чл. 24 от НК да увеличи общото най-тежко наказание на

осъденото лице. Намирам, че правилно Окръжен съд-Бургас е стигнал до извода, че поради високата обществена опасност на съвкупността от престъпления и личността на дееца, трябва да се увеличи определеното му общо наказание.

Намирам, че в случая са спазени трите изисквания на разпоредбата на чл. 24 от НК, следователно, санкцията на осъдения С. П. от 26 години лишаване от свобода е определена в рамките, предвидени от закона.

На следващо място намирам, че така определеното общо наказание с приложението на чл. 24 от НК не е справедливо и би следвало да бъде увеличено, а именно да се увеличи с една втора от така определеното общо наказание при кумулирането на присъдите, а именно с 10 години и така общото наказание лишаване от свобода да бъде 30 години.

В конкретния случай е видно, че осъжданията на С. П., които са кумулирани от Окръжен съд-Бургас са за изключително тежки умишлени престъпления, засягащи важни разнородни обществени отношения. Налице са три убийства, едното от които осъществено при квалифициращи обстоятелства, квалифицирано отвлечане и държане на боеприпаси и взривно вещество без надлежно разрешително, като описаните престъпления са извършени в кратък период от време, а именно за 10 месеца и то, след като П. е бил осъждан няколко пъти за други престъпления от общ характер и след като е изтърпял ефективни наказания лишаване от свобода.

Всичко описано по-горе съдът е съобразил, но намирам, че следва с оглед на изключително високата степен на обществена опасност на дееца, както и на извършените престъпни деяния, увеличението на наказанието по реда на чл. 24 от НК да бъде изменено от 6 години на 10 години.

Безспорен факт е също, че осъденият П. упражнява общественополезен труд в затвора, което позволява да се възползва от привилегията по чл. 41, ал. 3 от НК, но и впоследствие положителното му поведение да се вземе предвид като доказателство за неговото поправяне, с оглед приложението на условното предсрочно освобождаване, но в случая това няма отношение по приложението на чл. 24 от НК.

Обстоятелството, че П. е осъждан и е изтърпявал наказания лишаване от свобода, дава основание да се приеме, че нито едно от изтърпените до

момента на наказания по вид и размер не са изиграли необходимото поправително и превъзпитателно въздействие върху него. Безспорно е, че същият е с трайно установени престъпни навици и висока обществена опасност, с каквото са и извършените деяния, предмет на кумулацията.

Предвид гореизложеното, намирам, че следва определението на Окръжен съд-Бургас да бъде изменено в частта относно размера на определеното увеличение на общо определеното наказание по реда на чл. 24 от НК, а именно от 6 години на 10 години.

Моля в този смисъл да се произнесете с Вашия акт.

АДВ. С.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам подадената въззивна жалба изцяло и считам въззивния протест на окръжна прокуратура за неоснователен и моля да го отхвърлите. С постановения съдебен акт правилно и законосъобразно беше определено общо наказание. Спорът, който възникна е единствено по приложението на чл. 24 от НК – дали следва да бъде увеличено така определеното общо наказание. Считам, че първоинстанционният съд неправилно приложи разпоредбата на чл. 24 от НК, тъй като не бяха събрани доказателства относно степента на поправяне на П.. Мотивите на съда почиваха изцяло на тежестта на повдигнатото обвинение и постановените присъди. Безспорно те са за много тежки престъпления, за тях са наложени много високи наказания.

Моля да обърнете внимание, че по дело № 179/2015 г. на Бургаски окръжен съд, тогава обвинението е поискало налагане на наказание 18 г. лишаване от свобода. Съдът, преценявайки обстоятелствата по това дело, е наложил 20 г. лишаване от свобода, като не е наложил по-тежкото по вид наказание – доживотен затвор или доживотен затвор без замяна, макар, че е имал такава възможност. Поради това считам, че не следва завишаването на основание чл. 24 от НК на наказанието, да бъде само въз основа на тежестта на обвинението и впоследствие постановените присъди. Тези присъди вече са отчетени при налагането на това наказание. Съдът би могъл, ако е преценил към него момент, да наложи по-тежкото по вид наказание. Освен това е минал доста дълъг период от време, от порядъка на 12-13-15 г. Към него момент действително подсъдимият е бил с висока степен на обществена опасност, затова е получил и това тежко наказание.

Бургаският окръжен съд обаче, в обжалвания акт събра доказателства,

които са представени вече относно това, какво се е случило от него момент до настоящия момент с осъдения П.. Видно е от справката, че същият е променил поведението си. Тези престъпни навици, които няма как да бъдат продължени в затвора, са преодолени, поведението му е изцяло насочено към поправяне. В справката са посочени само награди-30 на брой, няма доказателства за наложени наказания. Има превеждани суми както на майка си, така и на трето лице, към което се изпращат тези суми. Считам, че наказанието е въздействало в положителна посока. Започналият процес на поправяне би се прекъснал, ако му бъде наложено наказание над определеното общо наказание. Считам за пропуск на прокуратурата както в първата, така и в настоящата инстанция, да събере и да предложи доказателства за поправянето на осъдения.

Считам, че целта на НК не би била постигната, т.е. поправянето на осъдения и въздействието върху обществото – индивидуалната и генерална превенция, не биха били постигнати с това, на този етап неправилно, на границата на незаконосъобразното, увеличаване на наказанието.

Моля при постановяването на Вашия акт да съобразите и ако споделите моите доводи, да не приложите чл. 24 от НК, а наказанието на П. да остане определеното му общо наказание от 20 години лишаване от свобода по двете посочени присъди.

Съдът дава право на лична защита на осъдения П..

ЛИЧНА ЗАЩИТА на ОСЪДЕНИЯ: Уважаеми апелативни съдии, известно е, че съм лишен от свобода и по отношение на мен са започнали процес на ресоциализация при спазване на прогресивната система на пенитенциарната система. Налице са безспорни данни за моята промяна в местата за лишаване от свобода. Това поведение е съобразено с реда и дисциплината и не са останали незабелязани уменията ми и трудовите навици от затворническата администрация, като съм назначен на домакинска длъжност. Не случайно аз ставам всяка сутрин в 04.00 ч. да приготвя храна за 200 човека. Това не е правено от години в това общежитие, където се намирам в момента.

Считам, че при изолацията в затворена среда е осъществен контрол върху поведението ми и е ограничена възможността да извърша други престъпления и да причиня вреди на обществото. Обществената опасност в

резултат на това поправително възпитание е силно редуцирана, като следствие на това са многократните награди получени от мен и рисковите точки, които са свалени на минимум.

Моля да отмените решението на Бургаски окръжен съд и да останат тези 20 години, които са групирани за трите престъпления.

Ако евентуално не уважите моето искане, бих желал да върнете делото за ново разглеждане от друг състав, тъй като предният състав – всички членове бяха в процеса, в който получих 20 години лишаване от свобода преди 7-8 години, те ме осъдиха, те са заинтересовани лица, близките и роднините на пострадалото лице. И.Г., който евентуално им плаща на тях и на журналисти и е заинтересован, тъй като по този процес само аз останах, някои изчезнаха, други ги оправдаха. Това е един вид отмъщение, аз така го чувствам.

Моля да вземете предвид, че деянията са извършени в твърде отдалечен период от време – 2008 година. Предвид горното считам, че следва да не ми се утежнява положението. Двадесет години не е никак малък период. Моля да обсъдите възможността за прилагане на чл. 57, ал.3 ЗИНЗС и замените режима ми от строг на общ, тъй като заради това дело, което се влачи 15 години, аз не можах да се възползвам от смяна на режим, можех да излизам в отпуска, да изляза и предсрочно. Това всичко е един вид завишение на наказанието. Това дело ми е попречило, защото около 9-10 години аз не съм работил. Загубил съм минимум 5 години свобода, понеже присъдите се изпълняват чрез работа и 2 работни дни се зачитат за 3. Един вид 5 години завишение съм получил заради това неработене. За това моля да оставите едно общо наказание 20 години, което никак не е малко. Имам деца, близки, роднини.

Прокурорът през цялото време иска 18 години лишаване от свобода. Аз не знам какво се случва в последно време, за да мисля за завишение с 10 години, все едно ми я присъединяват тази присъда. Аз съм на*** години.

Съдът приключва изслушване на съдебните прения и дава последна дума на осъдения

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОСЪДЕНИЯ: Искам от съда да ми остави

общо наказание от 20 години.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание счита делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решението си в законоустановения срок.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10.55 часа.

Председател: _____

Секретар: _____